

mer af udvalget) kan tiltræde de af finansministeren foreslåede ændringer, men kan ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse.“

Ved 2. behandling vedtoges ændringsforslagene uden afstemning, mens lovforslaget som helhed ikke mødte større tilslutning end ved 1. behandling.

Som ordfører for venstre anførte *Foged* bl. a., at hans parti ikke havde stillet ændringsforslag, men alligevel gerne ville have haft en skatteomlægning. „Vi har diskuteret det i udvalget, men der var ikke nogen mulighed for at nå frem til enighed eller for i det hele taget at finde nogen positiv indstilling hos regeringen, og derfor har vi som sagt undladt at stille ændringsforslag.

Vi er fortsat af den mening, at forholdet mellem direkte og indirekte skatter bør forrykkes til ugunst for den direkte beskatning. Under omsforhandlingerne nåede vi frem til et bestemt forhold mellem den direkte og den indirekte beskatning: 40 pct. direkte beskatning og 60 pct. indirekte beskatning. Regeringen har imidlertid ved at fremsætte udskrivningslovforslaget i uændret skikkelse forrykket forholdet således, at procenterne nu bliver henholdsvis ca. 42 og 58, d. v. s. en forringelse i forhold til omsforliget. Vi finder, at dette er et skridt i uheldig retning. Vi havde håbet, at netop omsforliget ville betyde et vendepunkt i den forstand, at vi sammen med socialdemokratiet kunne føre en ændret politik på dette område.

Venstre er klar over, at regeringen ønsker at føre en såkaldt konjunkturregulerende finanspolitik, og vi har jo også lagt mærke til, på hvilken måde man ønsker at gøre det. Vi anerkender, at de indirekte beskatninger på den måde er indgået i regeringens overvejelser; men når i de seneste dage — og for øvrigt også i den seneste tid — tillige kildeskat har været nævnt som en konjunkturregulerende faktor, finder jeg anledning til i dag at gøre nogle bemærkninger ...“.

I overensstemmelse hermed udtalte *Poul Møller* (KF) bl. a.:

„Jo tungere skattebyrden bliver — jeg skal ikke sige noget om, hvor grænsen for skattebyrden er, hvis der skal siges noget om det, vil jeg lade andre tale på mine vegne og ikke selv udtale mig om det, for de grænser, man har sat, er gang på gang blevet overskredet — des vigtigere er det at få den fordelt rigtigt, des vigtigere er det, at man virkelig overvejer, i hvilket forhold den skal bæres af de enkelte befolkningsgrupper, og i hvilke forhold den skal bæres af de forskellige skattemuligheder, der findes, om det skal være skat på arbejde, på indkomst og på opsparing, eller om det skal være skat på forbrug, der skal foretrækkes. Det er givet, at det må folketinget være mere og mere opmærksom på og ikke efter inertiens lov drive videre i et forældet skattesystem, fordi det nu engang er det nemmeste at være skattelovene, som de er, og ikke gå i gang med at ændre dem.“